

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/8/2026
Identifikačné číslo spisu:	5922201813
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:5922201813.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W.. C. T., narodený XX. C. XXXX, P.Č. L. E., V. XXX/XX, zastúpený: Odborová organizácia Skutočné odbory INA, so sídlom Teplička nad Váhom, Fatranská 229/45, IČO: 53 839 846, proti žalovanému: Schaeffler Kysuce, spol. s r.o., so sídlom Kysucké Nové Mesto, Dr. G. Schaefflera 1, IČO: 36 386 553, zastúpený: Eversheds Sutherland, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Hodžovo nám. 1/A, IČO: 36 659 746, o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14Cpr/3/2023, o návrhu žalobcu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalobcu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14Cpr/3/2023 Okresnému súdu Prešov n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) návrh žalobcu na vydanie rozhodnutia o prikázaní veci z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ako súdu najbližšie spoločne nadriadenému príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tak, že v predmetnej právnej veci Okresný súd Žilina rozsudkom zo 7. apríla 2026 č.k. 14Cpr/3/2023-1232 jeho žalobu o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca JUDr. Vladimír Kozáčík. Tento má majetkové a rodinné väzby na spoločnosť SKELET, spol. s r. o., ktorej bol v minulosti konateľom a konečným užívateľom výhod a Mgr. Elena Kozáčiková, pravdepodobne jeho manželka, bola tiež štatutárnym orgánom tejto spoločnosti. Predmet podnikania tejto spoločnosti (vykonávanie inžinierskych stavieb, priemyselných stavieb, bytových a občianskych stavieb, výroba betónu a výrobkov z betónu, cestná nákladná doprava, prenájom hnutelných vecí) má vecný súvis s predmetnou právnou vecou, keď spoločnosť žalovaného je významným priemyselným zamestnávateľom a priemyselným investorom v Žilinskom regióne a realizuje investičnú, stavebnú, údržbovú a dodávateľskú činnosť. Výrobný závod žalovaného v Kysuckom Novom Meste zahŕňa

výrobné haly, inžinierske stavby, priemyselné stavby, ktoré sú vyrobené z betónu a železobetónových konštrukcií. Predmet podnikania spoločnosti SKELET, spol. s r. o. zahŕňa práve činnosti spojené s vykonávaním inžinierskych stavieb, priemyselných stavieb, výrobou betónu a výrobkov z betónu. Spoločnosť teda pôsobila na relevantnom trhu minimálne v pozícii potencionálneho dodávateľa pre potreby žalovaného vo vyššie uvedených službách. Nie je preto možné objektívne vylúčiť, že záujmy spoločnosti SKELET, spol. s r. o. sa so žalovaným prelínajú a tiež, že bola alebo mohla byť súčasťou obchodno-dodávateľského reťazca spolu so žalovaným. Záujmy spoločnosti SKELET, spol. s r. o. pri pôsobení na totožnom trhu so žalovaným, ktorý predstavuje minimálne podstatného (potencionálneho) odberateľa preto objektívne vylučujú nestrannosť sudcu JUDr. Vladimíra Kozáčka. Jeho pôsobenie ako majiteľa obchodno-stavebnej spoločnosti, v ktorej koná priamo jeho manželka, má vplyv minimálne v kvalite vytvorenia si názoru na žalobcu ako zamestnanca, pretože jeho vnímanie je kontaminované podnikateľským pohľadom na prejednávajúcu vec, čím je objektívne podlomená jeho nestrannosť v tejto veci. Majetková a rodinná väzba sudcu na spoločnosť pôsobiacu v stavebno-priemyselnej oblasti je v súhrne s predmetom sporu a so spôsobom právneho hodnotenia veci objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosť o nestrannosti. Tu žalobca poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Žilina, v ktorom menovaný sudca uviedol, že žalovaný nie je štátnym podnikom, príspevkovou ani rozpočtovou organizáciou prepojenou na verejné zdroje, ktorá by bola viazaná osobitným procesom obstarávania, a že žalovaný je oprávnený v rámci podnikateľskej činnosti zvoliť si dodávateľov podľa vlastného výberu a vlastných preferencií, ktorými nemusí byť len cena alebo rýchlosť dodávky. Túto úvahu použil v pracovnoprávnom spore o platnosť výpovede a o otázku, či žalobcovi bola pridelená práca podľa pracovnej zmluvy. V pracovnoprávnom spore tak vložil do odôvodnenia obchodno-dodávateľskú úvahu, ktorá vecne súvisí s podnikateľskou oblasťou spoločnosti SKELET, spol. s r. o., v ktorej mal sudca majetkovú účasť, pričom táto úvaha sa týkala okolností, ktoré neboli predmetom sporu a ktoré v konaní nikto netvrdil. Ďalej žalobca poukázal na to, že v súdnom spise sa na č.l. 979-982 rub nachádzajú neidentifikované listiny, ktoré obsahujú súvislé rekapitulácie výpovedí viacerých rozhodujúcich svedkov. Zo samotných listín nie je zjavné, kto ich vyhotovil, kedy boli vyhotovené, kto ich do súdneho spisu založil, za akým účelom, či ide o podanie niektorej zo strán, úradný záznam súdu, pracovný podklad súdu, kópiu z iného spisu alebo iný dokument. Nie je zjavné ani to, či boli stranám sprístupnené, či boli procesne vykonané ako dôkaz, alebo či z nich súd pri hodnotení výpovedí svedkov nevychádzal. Táto okolnosť je významná najmä preto, že napadnutý rozsudok stojí práve na hodnotení výpovedí tých svedkov, ktorých výpovede sú v uvedených neidentifikovaných listinách rekapitulované. Všetky uvedené okolnosti v ich súhrne objektívne vyvolávajú legitímnu pochybnosť o nezáujatosti sudcu JUDr. Vladimíra Kozáčka a podľa žalobcu tak vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný je najväčší zamestnávateľ v Žilinskom regióne s viac ako 4.000 zamestnancami, čo zakladá vysokú pravdepodobnosť, že aj ostatní sudcovia Okresného súdu Žilina a Krajského súdu v Žiline majú rodinných príslušníkov, ktorí sú buď priamo zamestnaní u žalovaného, alebo u zamestnávateľov, ktorí sú súčasťou hustej siete dodávateľsko-odberateľských vzťahov žalovaného. Je dôvodné predpokladať, že každý sudca Okresného súdu Žilina a Krajského súdu v Žiline má niekoho z rodiny, príbuzných alebo iných blízkych osôb, kto pracuje u žalovaného, resp. spolupracuje s touto spoločnosťou, aj na úrovni odberateľsko-dodávateľských vzťahov, čím sú takéto osoby naviazané na príjem od žalovaného, prípadne sa zúčastňujú aj rôznych spoločenských akcií. Nielen v očiach žalobcu, ale aj v očiach širšej verejnosti je z uvedeného dôvodu na mieste, aby bol tento spor prikázaný inému súdu mimo obvodu Krajského súdu v Žiline, v ktorom žalovaný nepôsobí.

3. K návrhu žalobcu na prikázanie sporu inému súdu sa vyjadril žalovaný, ktorý s návrhom žalobcu nesúhlasil. Uviedol, že žalobca svoj návrh na prikázanie sporu založil na kombinácii všeobecných a nesúvisiacich skutočností a následne vlastných domnienok a dohadov. K údajnému a vymyslenému prepojeniu spoločnosti SKELET, spol. s r. o. a žalovaného žalobca nepredložil absolútne žiaden dôkaz. Žalovaný k tomu uvádza, že menovaná spoločnosť nikdy nebola dodávateľom žalovaného a žalovaný nemá žiaden vzťah k osobe sudcu JUDr. Vladimíra Kozáčka a ani k osobe Mgr. Eleny Kozáčkovej, ktorá bola do 10. 01. 2025 konateľkou tejto spoločnosti. Na rozdiel od menovanej spoločnosti žalovaný nepôsobí na totožnom podnikateľskom trhu ani v rovnakom odvetví. Podľa vedomostí žalovaného neexistuje žiaden pomer sudcu JUDr. Vladimíra Kozáčka k osobe žalovaného, a preto nemôže byť ani daný žiaden dôvod k pochybnosti o jeho nezáujatosti. Neexistujú ani žiadne konkrétne dôvody na

vylúčenie ostatných sudcov Okresného súdu Žilina a Krajského súdu v Žiline. Podanie žalobcu obsahuje len nepodložené všeobecné domnienky a špekulácie, ktoré nespĺňajú podmienku konkrétnosti a individualizácie dôvodu k námietke zaujatosti. Predpokladané alebo domnelé prepojenie nestačí pre záver o vylúčení sudcu z prejednávania a rozhodovania veci, nakoľko by tým došlo k odňatiu zákonného sudcu, čo by bolo v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

4. Podľa § 39 ods. 2 a 3 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Žilina a Okresnému súdu Prešov (§ 39 ods. 3 CSP) po preskúmaní spisu dospel k záveru, že návrh žalobcu na prikázanie sporu inému súdu nie je dôvodný, a preto mu nie je možné vyhovieť.

6. Prikázanie sporu/veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného (mimo)sporového konania alebo jeho zrýchlenie (pozri R 26/2016). Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú.

7. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetného konania a pomeru účastníkov na oboch procesných stranách. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázaní veci tak na strane účastníka, ktorý vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na ostatných účastníkov. Pri tom všetkom treba mať na zreteli aj výnimočnosť inštitútu delegácie veci (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2022, 201 s.).

8. Z návrhu žalobcu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti je zrejmé, že ho odôvodňuje domnienkami o zaujatosti sudcu súdu prvej inštalácie, ktorý v predmetnej právnej veci konal a rozhodol, ako aj domnienkami o zaujatosti ostatných sudcov súdu prvej inštalácie a odvolacieho súdu. Takéto skutočnosti (v rovine domnienok) nijako neodôvodňujú dosiahnutie cieľa prikázaní sporu inému súdu, ktorým je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Žalobca svojím návrhom na prikázanie sporu obchádza právny inštitút vylúčenia sudcu (§ 49 a nasl. CSP) a riadneho konania o tejto otázke cestou námietky zaujatosti (§ 52 CSP), odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. c) CSP) alebo dovolacieho dôvodu (§ 420 písm. e) CSP). Domnienka sporovej strany o nedostatku nezávislosti alebo nestrannosti sudcov nie je spôsobilá založiť dôvod vhodnej delegácie v zmysle § 39 ods. 2 CSP. Takéto skutočnosti môžu byť významné len pre tzv. delegáciu nutnú (§ 39 ods. 1 CSP), kedy dochádza k prikázaní sporu inému súdu vtedy, ak je nadriadeným súdom rozhodnuté, že všetci sudcovia príslušného okresného alebo krajského súdu sú z prejednávania a rozhodovania vo veci vylúčení. O takýto prípad však v danej veci nejde.

9. Zmena v osobe zákonného sudcu po pridelení veci nie je vylúčená, ale musí sa udiť jedine v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami a pri dodržaní zákonom ustanoveného postupu (I. ÚS 448/2016). Najvyšší súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP a preto takémuto návrhu žalobcu nevyhoviel.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.